

■ **Kéz, csók, virág**
Amerikába indultak a csecsemők

(Folytatás az 1. oldalról)

tóságoknál, a rendőrségnél. Arcukon a kívülállónak meg nem érthető öröm önkívülete, amikor kézbe vették a gyermekeket. Középkorú úr önnön tenyerébe nyomott puszikat osztott szét simogatva, a gondozónők körében, világosszöke, harmincas éveiben járó hölgy az intézményvezető főorvosasszony kezét csókolta fojtott felkiáltással. Dr. Bontovics Erzsébet ugyanis akkor közölte vele, rendben vannak a papírok, hamarosan ő is megkaphatja választott gyermekét.

Az új szülők többségükben fiatal lányok, pár csak egy érkezett, Marylandból. Egyik-másik hatalmas „USA!” győzelmi kiáltással emelte föl a maga porontyát, s nyomban viharzott is kifelé az ajtón. Emlékezetem szerint soha nem a Retek utcai tízemeletes erődítmények mögötti betonplaccon nőttek a város legszebb virágai, az anyák mégis találtak ilyeneket; nem

Fotó: Schmidt Andrea

elégedve meg az érintés élményével, szavak nélküli, ősi nyelven kerestek kapcsolatot a szirmok felmutatásával. Olyan gyerekek is volt pedig, aki egyszer

magyarul tudott volna megszólalni. Neve hordozta sorsát is: Melinda (eredete ismeretlen).

■ Szétnyílt tehát végre az a

gyermekdiplomáciai háromszög, amely hosszabb időre Szegedre zárt újszülött román állampolgárokat. Bukarest korábban azért nem adta beleegyezését a gyermekek továbbutazásába, mert attól tartott, hogy így szinte a saját jóváhagyásával épülne tranzitútvonal legifjabb állampolgárainak esetleg rendszeres kicsempészéséhez. Az amerikai diplomácia hasonló megfogalmazásokat használt, „örökbefogadási fondorlatnak” minősítve az addig történeteket. Kétségtelenül Magyarország került a legkínosabb helyzetbe, egyfelől, mert természetesen semmiképpen nem óhajtotta területét ilyen célokra átengedni, s eképpen a román kormány akaratára is figyelemmel kellett lennie, másfelől viszont az ENSZ gyermekjogi egyezségokmánya értelmében elkötelezte magát a humanitárius, vagyis a gyermekek érdekeit mindenkor előnyben részesítő megoldásra. A mostani, Washington nyomására létrejött megállapodás ez utóbbi szellemében rendezi immár véglegesen a városunkban rekedt gyermekek sorsát: örökre fogadó szüleik karján érkehetnek meg az Újvilágba.

Ö. J.

Búcsú Csillag Jánostól

Elhunyt Csillag János, a szegedi 8. sz. váltókerület képviselője. Alig több mint egy hónapja tudta meg, hogy gyógyíthatatlan beteg, de még akkor is a töle megszokott lendülettel vett részt a várost irányító testület munkájában. Összinte csodálattal figyeltük Csillag János lelkiismeretes munkáját, becsültük benne a mindig az igazságot, az egyenes utat kereső embert. A Vagyonkezelő és Vállalkozási Bizottság tagjaként, pártérdektől függetlenül, a közösség érdekében tevékenykedett. Felsorolni is nehéz lenne mindazokat a munkákat, ame-

lyekben részt vett. Szívügyének tekintette Szeged lakásgondjainak megoldását, Újszeged további fejlesztését. Sajnos, már nem láthatja meg, tervei megvalósulnak-e...

Képviselőként önfeláldozóan a város lakóinak érdekét szem előtt tartva dolgozott, ő valóban komolyan vette választási ígéretét, azt, hogy a képviselői státusz szolgálat, s ezt a szolgálatot mély alázattal, becsülettel végezte. Képviselői munkájáért sohasem várt hivatalos elismerést, csak tette a kötelességét.

Képviselőtársai, barátai, ismerősei mély fájdalommal búcsúznak tőle, és az önzetlen közéleti ember emlékét őrzik meg emlékezetükben.

Gárdonyi Géza szavaival búcsúzunk tőle:

„Ne nézzetek rám borzalommal, ha meghalok.
Az a halott a koporsóban nem én vagyok.
Csak hamu az, elomló televény,
A láng eltűnt, a láng az voltam én.”

Csillag Jánost az Újszegedi Temetőben július 9-én, pénteken 15 órakor búcsúztatja:

Szeged Megyei Jogú Város
Önkormányzata

Szabaddemokraták Szövetség
szegedi szervezete

■ **Bombariadó a városházán**
Tűzszerészek fogadóórája

(Folytatás az 1. oldalról)

– Fémdektorral, nyeles tükörrel, horoggal – célunk az ismeretlen csomagok biztonságos átvizsgálása, legkisebb veszéllyel való elmozdítása – vallotta egyikőjük, megőrizve inkognitóját. – Nem félünk, lesz időnk erre, ha robban a „csomag”... – így a másik.

A városi főkapitány-helyettes törvényismertetőt tart:

– Május 15-től az új Btk. módosítása szerint ezen cselekményt, mármint a közveszéllyel való fenyegetést a törvény bünteti. Hasonló ügyben indult már büntetőeljárás, ítélet azonban, az idő rövidsége miatt, nem született. Precedensről tehát nem beszélhetünk.

Az ügyfélszolgálati iroda előtt, a kívülrekedtek közül Kovács István az apósa, a Nefelejcs utcai Dittmann János (aki 84 éves és mozgáskorlátozott) gyógyszerért szeretne volna kiírni – mutatja a papírt, s míg nyugalomra intem, megérti a helyzetet. Egy idős, ősz férfi a polgármestert keresi személyesen, segély ügyben. A Kemes utca 3/a. alól egy középkorú férfi, aki három gyermekével IKV-s

szükséglakásban bérli, helyzetét szeretné tisztázni: másodjára is felszólították a kiköltözésre... Sorsok, emberek a bombariadó árnyékában.

Tühegyi József alpolgármester szerint ez időben külföldiek nem tartózkodtak a városházán, viszont az időtlen tréfa megzavarta az ügyfélfogadás rendjét. Az már bizonyos, hogy a rendőrségtől kapott tippek alapján be kell vezetni a városházi munka biztosítására a minimális garanciákat. A három bölcsőde helyzetét lapunkban már taglaltuk: a férőhelyek kihasználatlansága miatt döntött az önkormányzat, ahogy döntött. A munkatársak közben a Szechenyi tér fái alatt hűsöltek, már amennyire a tegnapi időjárás megengedte. A főépületben 15.03, a melléképületben 15.09 órától folytathatták a munkát. A tűzszerészekről még megkérdeztük, hogy dugi konyakos üvegeket találtak-e?

– Egy ismeretlen eredetű csomag okozott gondot. Régi város-terképek voltak benne...

P. S.

Határnyitás Dombegyházánál?

A Békés megyei önkormányzat és az illetékes köztársasági megbízotti hivatal szorgalmazza a dombegyházi ideiglenes határátkelő megnyitását a július 15-e táján várható újabb „törökjárás” nyilvánkozta az MTI munkatársának dr. Jeszenszky Géza, a Békés megyei képviselő-testület alelnöke, aki egyben a gyulai határálló másnál kialakult nehéz helyzet megoldására alakított válságstáb vezetője. Már a hét végén újabb török rohamra számítanak, így az esetleges magyar–román meg egyezés révén a dombegyházi-kisvarjasi – a javaslat szerint csak

a román és a magyar állampolgárok által használható – átkelő lényegesen tehermentesíthetné a gyulai-gyulavarsándi állomást.

Gyulára megérkezett a Magyar Vöröskereszt által bérelt nyolc, vegyi lebontású WC-kocsi, a Matáv pedig két ideiglenes telefonállomást telepített a nemzetközi főút országhatár előtti részé mellé, s vállalta, hogy a hét végén is biztosítja folyamatos működőképességüket. A gyulai önkormányzat tiltakozott az ellen, hogy a rendőrség a város által építtetett kerékpárútra tereli a várakozók egy részét, s így a gépkocsik tönkreteszik azt.

■ Az összefogótel úgy kezdődött, mint a többi, az előadó éppen úgy összefoglalta a támogató rendszerről szóló tudnivalókat, mint máskor. „Sokan szinte az életüket tették fel erre az alapítványra... ma én segítek, holnap talán nekem fognak segíteni... csak a szó legnemesebb értelmében vett segítségnyújtás szót szeretik... ez nem munka nélkül szerzett jövedelem... becsületes, kemény munkával van esély arra, hogy pénzhez jutok... a kapott pénzek adóalapot képeznek, és mindenkinek a lelkiismeretére van bízva, hogy elszámoljon az adóhivatallal... a piramisépítés barátságokat is épít... azért lépek be, hogy támogassak és csak másodsorra azért, hogy engem támogassanak... a szó legnemesebb értelmében. (Bocsánat, ez a legnemesebb már volt, de annyiszor elhangzott az előadás alatt, hogy még egyszer leírom.)

Cáfolhatatlan tény, hogy minden tízezer forintos befizetésből kettő nagyon nemes célokat szolgál, több millió forintot osztott már szét iskolák, óvodák között az alapítvány. Az is tény, hogy már 94 ezer támogató van, s törvényességi oldalról sem kezdték ki az alapítványt. Nem postafiókszámon, nem láthatatlanul működik, címe, központja van Tiszaföldváron. A szabályok is egyszerűek, a befizetett 10 ezerből kettő megy az alapítványra, négyet azonnal kézbe kap a beszerző, a másik négyet pedig a hétmeletes

■ **Hét Törzs-születésnap**
■ **Palágyi elrontotta?**

Száz nyer - sok ezer bukik?

Tényleg nem akartam foglalkozni a Hét Törzs Alapítvánnyal. Évekkel ezelőtt írtam 28 tömött sort a fekete bongoról, mire a bátyámat lapáttal kergette a szomszédja, hogy firkász öccse elrontotta a játékát. Veszített. Azt hiszem, mások is. Palágyi Kálmán matematikusnak köszönhetem, hogy legutóbb a tucatnyi olvasói levél ellenére is kibújhattam a Hét Törzs méltatása alól, megtette ő helyettem nemrégiben a lap hasábjain. Tegnap is csak tudósítóként vettem részt azon a szegedi rendezvényen, amelyen az egyéves születésnapjukat ünneplő szervezők tetemre hívták alkalmi külső munkatársunkat, Palágyi urat.

piramis – lista – csúcán álló régi támogatónak utalnak.

A tájékoztató utolsó harmadában a Délmagyarország is kapott elmarasztalást, kiderült, hogy Palágyi úr cikke hagyott némi nyomot, itt-ott megszakadhatott a piramisépítés. A hallgatóság néhány közbevetett megjegyzése: „A sajtó a hibás... ez elmaradt haszon, perelni kellene... Palágyi nagy kárt okozott.”

Palágyi úr ezután nem tehetett mást, bemutatkozott, és halk, visszafogott – némelyek szerint kifejezetten idegesítő – egyetemi előadást idéző stílusban elkezdte sorolni állításait. „Nagyon rövid életű a játék.” Nem tudom, matematikában mi a rövid, a hallgatóság sze-

Lombikon kívül

Megfigyeltem, a lombikon belüliek mindig gyanakodnak. Pedig látszólag a lombik biztos védelmet nyújt, főleg ha a száját betömik egy parafadugóval, de eredményesen használható anélkül is. Az azonos lombikon belülieknek azonosak az érdekeik; ha valamelyikőjük bajba jut, tudni lehet, honnan érkezik a segítség, márpedig óriási érték ez manapság. Igaz, vannak bizonyos hátrányok is: nem illik például megkívánni a lombikárs asszonyt vagy másfajta nőjét, egyéb ingatlanait és ingóságait, de mindezek eltörpülnek a kétségtelen előnyökhöz képest.

Mégis gyanakodnak. Tartanak attól, hogy valamelyik közülük egy másik lombikba óhajt távozni, alulról kipszálja a parafadugót, és huss! Hiszen valóban nem mindegy, hogy a lombik egy vidéki középiskola fizikaszertárában porosodik, vagy a Központi Fizikai Kutatóintézetben használják a külföldi vendégprofesszorok. Többen közülük kifejezetten irigylkednek a másik lombikbéliekre, akik persze egyenként és együttesen is ellenségek, így aztán az irigység gyakran gyűlölségbe csap át, mint gyakran tapasztaljuk.

Leginkább persze azokat utálják, akikről hosszas nyomozás után kiderítik, hogy egyik lombikban sem fordultak még elő, sőt egyáltalán nem is szeretnének ilyesfajta segédeszközt igénybe venni. A Jóistennek sem értik, hogy honnan engedhetik meg maguknak!

A ki mostan azt hiszi, hogy ez a cikk a közelmúlt valamelyik szegedi gazdasági botrányáról, egyes igazgatói kinevezések körüli mosolytfakasztó hercehurcáról, vagy a szabadtéri nézőtér ügyéről szól, méreletes téved.

Csupán azt kívántam megírni, hogy lombikon kívül jobb. Tágasabb.

And. Horváth

Az adómentes étkezési hozzájárulást oldja meg

SZETIKETT

ÉTKEZÉSI JEGYEKKEL!

Szeged 40 vendéglátó egységében és élelmiszerboltjában váltható be. Az értékesítés helye a Szeged étterem gazdasági irodája (a Fekete sas u. felől), munkanapokon 8–15 óráig. Érdeklődni: a 311-859-es telefonon lehet. **SZETIKETT – A JÓ JEGY!**

igazi forgatókönyve az eseményeknek. A matematikus okfejtésre, miszerint a piramisépítés szükségszerűen megmetszkad és mindenképpen véges, már spontán reakciók is érkeztek: „Remeték nem élnek a földön, mindenkinek van ismerőse... aki keményen dolgozik, annak sikerül... ez észmunka... mit üti bele az orrát (mármint Palágyi)... több százezer forintot kerestem már, minden héten itt vagyok... miért pont a Hét Törzset szúrta ki... (igaz, akkor már 160 volt, ma több mint 200 rendszerépítkezik hasonló matematikával), sok ember lelkivilágát tönkretette... miért zavarja, ha valaki sok pénzt kap... mi köze hozzá... ki kérte rá, hogy írjon egy cikket.”

Miért pont a Hét Törzset kellett... – fakadt ki a bevezető előadást tartó hölgy hét óra előtt néhány perccel, amikor némi lelkiismeretfurdalás közepette ott kellett hagynom Palágyi urat abban a biztos tudatban, hogy a matematikusnak igaza van.

A szó legnemesebb értelmében...

Lejegyezte:
Kovács András

Innen kezdve már nem volt